ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 28.1.2009
COM(2009) 21 τελικό

2009/0009 (CNS)

Πρόταση

ΟΔΗΓΙΑΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την τροποποίηση της οδηγίας 2006/112/ΕΚ σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας όσον αφορά τους κανόνες τιμολόγησης

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Αιτιολογία και στόχοι της πρότασης

Η Πρόταση του Συμβουλίου 2001/115/ΕΚ («η οδηγία περί τιμολόγησης») εισήγαγε στην Ευρωπαϊκή Ένωση κοινούς κανόνες σχετικά με τα τιμολόγια ΦΠΑ, οι οποίοι κρίνονται απαραίτητοι για τη σωστή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Εντούτοις, δεν επιτεύχθηκε πλήρως ο στόχος της απλούστευσης, του εκσυγχρονισμού και της εναρμόνισης των κανόνων σχετικά με τα τιμολόγια ΦΠΑ: οι πολλές επιλογές που διατίθενται σήμερα στα κράτη μέλη είχαν ως αποτέλεσμα ένα μη εναρμονισμένο σύνολο κανόνων τιμολόγησης. Αυτό είναι ιδιαίτερα εμφανές σε σχέση με τους διαφορετικούς ισχύοντες κανόνες για την ηλεκτρονική τιμολόγηση και θεωρείται γενικά ως ένα από τα εμπόδια στην αυξημένη χρήση της ηλεκτρονικής τιμολόγησης.

Η οδηγία περί τιμολόγησης, η οποία ενσωματώνεται πλέον στην οδηγία του Συμβουλίου 2006/112/ΕΚ («η οδηγία περί ΦΠΑ»), όρισε ότι η Επιτροπή οφείλει να υποβάλει έκθεση στο Συμβούλιο έως τις 31 Δεκεμβρίου 2008 σχετικά με τις τεχνολογικές εξελίξεις στην ηλεκτρονική τιμολόγηση και να υποβάλει πρόταση, εάν ενδείκνυται. Δεδομένου ότι η οδηγία περί τιμολόγησης δεν ανταποκρίθηκε πλήρως στους στόχους που τέθηκαν, η πρόταση η οποία συνοδεύει την έκθεση προς το Συμβούλιο διευρύνθηκε με σκοπό την αντιμετώπιση των ελλείψεων στις διατάξεις σχετικά με την τιμολόγηση.

Γενικό πλαίσιο

Ο περιττός διοικητικός φόρτος παρακωλύει την ανάπτυξη και εμποδίζει την καινοτομία. Οι κανόνες τιμολόγησης στην οδηγία περί ΦΠΑ επιβάλλουν υποχρεώσεις πληροφόρησης σε όλες σχεδόν τις επιχειρήσεις στην Ευρώπη. Συνεπώς, η απλούστευση αυτών των κανόνων έχει σημαντικές δυνατότητες να μειώσει τον διοικητικό φόρτο για τις επιχειρήσεις.

Επιπλέον, η συμμόρφωση με τις απαιτήσεις του ΦΠΑ εμποδίζει την υιοθέτηση της ηλεκτρονικής τιμολόγησης, με αποτέλεσμα οι επιχειρήσεις να έχουν απώλεια πιθανώς μεγάλης εξοικονόμησης κόστους. Προκειμένου να ενθαρρυνθεί μια επιχείρηση να γίνει πιο αποδοτική, απαιτείται η άρση των φραγμών στη χρήση νέων τεχνολογιών.

Ταυτόχρονα με την εισαγωγή ενός πιο απλουστευμένου και εναρμονισμένου συνόλου σύγχρονων κανόνων, πρέπει επίσης να εξεταστεί το θέμα της απάτης στον τομέα του ΦΠΑ. Έχει γίνει σημαντικό έργο για την αντιμετώπιση της απάτης στον τομέα του ΦΠΑ και οι όποιες αλλαγές στους κανόνες τιμολόγησης δεν θα πρέπει να υπονομεύουν το έργο αυτό αλλά να επιδιώκουν τη συμπλήρωσή του.

Υφιστάμενες διατάξεις στον τομέα τον οποίο αφορά η πρόταση

Οδηγία περί ΦΠΑ 2006/112/ΕΚ

Συνοχή με τις άλλες πολιτικές και τους στόχους της Ένωσης

Κυρίαρχος στόχος της πρότασης σχετικά με την τιμολόγηση είναι η δημιουργία ενός

συνόλου σύγχρονων και εναρμονισμένων κανόνων που απλουστεύουν τις απαιτήσεις τιμολόγησης για τις επιχειρήσεις, ενώ ταυτόχρονα επιτρέπουν στις φορολογικές αρχές τη λήψη αποτελεσματικών μέτρων για τη διασφάλιση της καταβολής των φόρων. Μπορεί να θεωρηθεί ότι λειτουργεί υποστηρικτικά στα τέσσερα κύρια σημεία του προγράμματος της Επιτροπής.

Μείωση του φόρτου για τις επιχειρήσεις

Τον Ιανουάριο του 2007, η Επιτροπή παρουσίασε ένα φιλόδοξο Πρόγραμμα Δράσης που είχε ως στόχο τη μείωση του διοικητικού φόρτου για τις επιχειρήσεις στην ΕΕ κατά 25% έως το 2012. Το Πρόγραμμα Δράσης εγκρίθηκε από το Εαρινό Ευρωπαϊκό Συμβούλιο το Μάρτιο του 2007. Η οδηγία περί ΦΠΑ συγκαταλέγεται στις 42 νομικές πράξεις οι οποίες εντάσσονται στο πεδίο του Προγράμματος Δράσης. Στο πλαίσιο αυτής της οδηγίας, οι κανόνες τιμολόγησης αποτελούν έναν καίριο τομέα που αφορά την επιβολή υποχρεώσεων πληροφόρησης στις επιχειρήσεις.

Η παρούσα πρόταση έχει ως στόχο τη μείωση του φόρτου που απορρέει από τους κανόνες αυτούς. Συγκεκριμένα, έχει ως στόχο να εξασφαλίσει την αποδοχή των ηλεκτρονικών τιμολογίων από τις φορολογικές αρχές υπό τους ίδιους όρους που ισχύουν για τα χάρτινα τιμολόγια. Επιπλέον, η παρούσα πρόταση επιδιώκει τη δημιουργία ενός συνόλου εναρμονισμένων κανόνων τιμολόγησης, μειώνοντας τις επιλογές που διατίθενται στα κράτη μέλη. Οι επιχειρήσεις θεωρούν ότι ένα κοινό σύνολο προτύπων κανόνων τιμολόγησης είναι ζωτικής σημασίας για τη μείωση του φόρτου που επωμίζονται.

Στη γνωμοδότησή της με ημερομηνία 22 Οκτωβρίου 2008, η Ομάδα Υψηλού Επιπέδου Ανεξάρτητων Ενδιαφερόμενων Μερών για τον Διοικητικό Φόρτο επισήμανε τις μεγάλες δυνατότητες μείωσης του διοικητικού φόρτου στην τιμολόγηση και ενέκρινε την αρχή της ίσης μεταχείρισης ηλεκτρονικών και χάρτινων τιμολογίων από τις φορολογικές αρχές.

Προώθηση των ΜΜΕ

Ο Νόμος για τις Μικρές Επιχειρήσεις (SBA) θεσπίστηκε από την Επιτροπή στις 25 Ιουνίου 2008. Περιέχει κατάλογο μέτρων που θα ληφθούν τόσο από τα κράτη μέλη όσο και από την Επιτροπή με κοινό στόχο την προώθηση των ΜΜΕ.

Η παρούσα πρόταση συμπληρώνει τον SBA, διευρύνοντας το πεδίο εφαρμογής του για τη χρήση απλουστευμένων τιμολογίων, περιλαμβανομένων όσων αφορούν μικρότερα ποσά τα οποία είναι ιδιαίτερα σημαντικά για τις ΜΜΕ, και παρέχοντας σε όλα τα κράτη μέλη την ευκαιρία να επιτρέπουν στις ΜΜΕ να αποδίδουν το ΦΠΑ σε ταμειακή βάση σύμφωνα με ένα καθεστώς λογιστικής βάσει ταμειακών συναλλαγών (cash accounting scheme).

Αύξηση της χρήσης της ηλεκτρονικής τιμολόγησης

Το Θεματολόγιο της Λισαβόνας, που εστιάζει στην ανάπτυξη και στις θέσεις εργασίας, αποτελεί ουσιώδη προτεραιότητα της Επιτροπής. Ενθαρρύνοντας τη χρήση ηλεκτρονικής τιμολόγησης με την άρση των νομικών εμποδίων στη διαβίβαση και αποθήκευση ηλεκτρονικών τιμολογίων μπορεί να βοηθήσει τις επιχειρήσεις να μειώσουν τα έξοδα και να αυξήσουν την αποδοτικότητα, συμβάλλοντας έτσι στην

επίτευξη των στόχων που διατυπώνονται στο Θεματολόγιο της Λισαβόνας.

Μια ομάδα εμπειρογνωμόνων για την ηλεκτρονική τιμολόγηση, η οποία συστάθηκε με απόφαση της Επιτροπής, υπογράμμισε ότι η οδηγία περί ΦΠΑ αποτελεί βασικό τμήμα της νομοθεσίας που έχει άμεση σχέση με την υιοθέτηση της ηλεκτρονικής τιμολόγησης, εντούτοις δεν είναι επ' ουδενί το μοναδικό.

Επίσης, ο Ενιαίος Χώρος Πληρωμών σε ευρώ, ο οποίος δρομολογήθηκε στις αρχές του 2008 με σκοπό την εναρμόνιση των διαδικασιών ηλεκτρονικών πληρωμών σε ολόκληρη την Ευρώπη, και ο στόχος της προώθησης της ηλεκτρονικής τιμολόγησης μπορούν να έχουν αμοιβαίο όφελος μεταξύ τους, δεδομένης της εγγενούς σχέσης μεταξύ τιμολογίων και πληρωμών.

Για την προώθηση της ηλεκτρονικής τιμολόγησης, η παρούσα πρόταση αποσκοπεί στην άρση των φραγμών στην ηλεκτρονική τιμολόγηση που θέτει η οδηγία περί ΦΠΑ, εξαλείφοντας τις διαφορές μεταξύ των τιμολογίων που αποστέλλονται με ηλεκτρονικά μέσα και αυτών που αποστέλλονται σε χαρτί, εξασφαλίζοντας έτσι την ουδετερότητα της μεθόδου διαβίβασης.

Βοήθεια στην αντιμετώπιση της απάτης

Η Επιτροπή δημοσίευσε ανακοίνωση στις 31 Μαΐου 2006 αναφορικά με την ανάγκη ανάπτυξης μιας συντονισμένης στρατηγικής για τη βελτίωση της προσπάθειας καταπολέμησης της απάτης (COM(2006) 254). Ορισμένες μορφές απάτης ΦΠΑ που αναφέρονται στην ανακοίνωση, όπως οι αυθαίρετες εκπτώσεις και η απάτη τύπου «carrousel» (γαϊτανάκι), στηρίζονται στο τιμολόγιο για τη διάπραξη της απάτης.

Παρόλο που ένα τιμολόγιο μπορεί να χρησιμοποιηθεί για τη διάπραξη απάτης, σε πολλές περιπτώσεις είναι το κύριο έγγραφο που χρησιμοποιούν οι φορολογικές αρχές για να ελέγξουν την καταβολή του φόρου. Έχοντας αυτό υπόψη, στην προφορική έκθεσή του προς την ECOFIN στη συνεδρίαση της 14ης Μαΐου 2008, ο Επίτροπος Kovacs δήλωσε ότι «κατά τον εκσυγχρονισμό των κανόνων τιμολόγησης, θα πρέπει να ληφθεί υπόψη το θέμα της βελτίωσης της δυνατότητας των φορολογικών αρχών να ελέγχουν τους υποκείμενους στο φόρο».

Η παρούσα πρόταση περιλαμβάνει μέτρα τα οποία θα βοηθήσουν τις φορολογικές αρχές να αντιμετωπίσουν καλύτερα την απάτη ΦΠΑ. Τα μέτρα αυτά περιλαμβάνουν αυστηρότερους κανόνες σχετικά με το ρόλο του τιμολογίου στην έκπτωση ΦΠΑ και διευκόλυνση της ταχύτερης ανταλλαγής πληροφοριών για ενδοκοινοτικές παραδόσεις ή παροχές. Το τελευταίο μέτρο συμπληρώνει την πρόταση της Επιτροπής για τη συντόμευση της προθεσμίας ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ κρατών μελών σχετικά με ανακεφαλαιωτικούς πίνακες.

ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΙΣ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

Διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη

Μέθοδοι διαβούλευσης, κύριοι τομείς-στόχος και γενικά χαρακτηριστικά των συνομιλητών

Δημόσια διαβούλευση

Σύνοψη των παρεμβάσεων και τρόπος με τον οποίο λήφθηκαν υπόψη

Το ευρύ κοινό κλήθηκε να υποβάλει παρατηρήσεις βάσει επιλεγμένων συστάσεων από τη μελέτη για την τιμολόγηση, καθώς και βάσει γενικών αρχών ηλεκτρονικής τιμολόγησης που ανέπτυξε η Ομάδα Εμπειρογνωμόνων για την Ηλεκτρονική Τιμολόγηση. Γενικά, οι επιχειρήσεις και οι επιχειρηματικοί σύλλογοι υποστήριξαν δυναμικά τις συστάσεις που τέθηκαν προς δημόσια διαβούλευση. Οι συστάσεις αυτές αντικατοπτρίζονται σε μεγάλο βαθμό στην παρούσα πρόταση.

Από τις 24 Ιουλίου 2008 ως τις 19 Σεπτεμβρίου 2008 διενεργήθηκε ανοικτή διαβούλευση μέσω του διαδικτύου. Η Επιτροπή έλαβε 64 απαντήσεις. Τα αποτελέσματα διατίθενται στη διεύθυνση http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/consultations/tax/index_en.htm.

Συγκέντρωση και χρησιμοποίηση εμπειρογνωσίας

Σχετικοί επιστημονικοί τομείς / τομείς εμπειρογνωσίας

Στις 25 Ιουλίου 2007 η Επιτροπή δημοσίευσε ανοικτή πρόσκληση υποβολής προσφορών για μια μελέτη για την τιμολόγηση. Η προθεσμία υποβολής των προσφορών ήταν η 7η Σεπτεμβρίου 2007. Η σύμβαση για τη μελέτη υπεγράφη με τον ανάδοχο του έργου στις 17 Δεκεμβρίου 2007.

Χρησιμοποιηθείσα μεθοδολογία

Η μελέτη είχε τριπλό στόχο. Πρώτον, να προσδιοριστούν οι διαφορετικοί κανόνες σε καθένα από τα 27 κράτη μέλη αναφορικά με την εφαρμογή της οδηγίας περί τιμολόγησης και να δοθούν στοιχεία σχετικά με την υιοθέτηση της ηλεκτρονικής τιμολόγησης στην ΕΕ. Δεύτερον, να αναλυθούν οι δυσκολίες που αντιμετώπισαν οι επιχειρήσεις στην εκπλήρωση των διαφόρων υποχρεώσεων τιμολόγησης, ιδίως σε σχέση με την ηλεκτρονική τιμολόγηση, και να εκτιμηθεί η σημασία των υποχρεώσεων τιμολόγησης ως μέτρου ελέγχου για τις εθνικές αρχές. Τρίτον, η μελέτη επρόκειτο να παρουσιάσει συστάσεις για την εφαρμογή αλλαγών στη νομοθεσία στους τομείς εκείνους όπου υπάρχει η δυνατότητα υιοθέτησης μιας πιο εναρμονισμένης προσέγγισης από τα κράτη μέλη ή εκσυγχρονισμού της νομοθεσίας.

Κύριες οργανώσεις/ εμπειρογνώμονες που συμμετείχαν στη διαβούλευση

Φοροτεχνικοί και εμπειρογνώμονες σε θέματα ΦΠΑ από τα κράτη μέλη.

Σύνοψη των γνωμοδοτήσεων που υποβλήθηκαν και χρησιμοποιήθηκαν

Δεν αναφέρθηκε η ύπαρξη σοβαρών κινδύνων με ανεπανόρθωτες συνέπειες.

Οι γνώμες που ελήφθησαν είχαν τη μορφή μελέτης για την τιμολόγηση, η οποία χρησιμοποιήθηκε ως βάση για τη δημόσια διαβούλευση.

Η διαβούλευση με τα κράτη μέλη πραγματοποιήθηκε σε μια συνάντηση της Ομάδας Εργασίας 1 στις 25 Σεπτεμβρίου 2008. Οι εμπειρογνώμονες σε θέματα ΦΠΑ από τα κράτη μέλη υπέβαλαν σχόλια σχετικά με επιλεγμένα μέτρα τα οποία θα συμπεριληφθούν στην παρούσα πρόταση.

Χρησιμοποιούμενα μέσα για τη δημοσίευση των συμβουλών εμπειρογνωμόνων

Η μελέτη για την τιμολόγηση δημοσιεύτηκε στον ιστότοπο της Επιτροπής και χρησιμοποιήθηκαν επιλεγμένες συστάσεις για τη δημόσια διαβούλευση.

Η μελέτη για την τιμολόγηση διατίθεται στη διεύθυνση http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/publications/studies/index_en.htm

Εκτίμηση επιπτώσεων

Σύμφωνα με το άρθρο 237 της οδηγίας περί ΦΠΑ, η Επιτροπή οφείλει να υποβάλει έκθεση το αργότερο έως τις 31 Δεκεμβρίου 2008 και, εάν ενδείκνυται, πρόταση η οποία θα τροποποιεί τους όρους της ηλεκτρονικής τιμολόγησης, προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι τεχνολογικές εξελίξεις στον κλάδο. Μολονότι δεν υπάρχουν τεχνολογικές εξελίξεις που να απαιτούν εκ φύσεως την υποβολή πρότασης από την Επιτροπή, η πιο κατάλληλη επιλογή για την άρση των εμποδίων στην ηλεκτρονική τιμολόγηση είναι μια τροποποιητική οδηγία, δεδομένου ότι τα εμπόδια αυτά καθαυτά περιέχονται στην οδηγία περί ΦΠΑ.

Άλλοι στόχοι πολιτικής σχετικά με τη μείωση του φόρτου για τις επιχειρήσεις και την παροχή βοήθειας στις ΜΜΕ μπορούν εξίσου να επιτευχθούν μόνο με την αλλαγή των κανόνων που διατυπώνονται στην οδηγία περί ΦΠΑ.

Παρόλο που δεν κατέστη δυνατή η εκπόνηση πλήρους εκτίμησης επιπτώσεων, έχοντας υπόψη την προθεσμία που περιέχεται στην οδηγία περί ΦΠΑ, πολλά από τα χαρακτηριστικά μιας εκτίμησης επιπτώσεων εμπεριέχονται εντούτοις στην πρόταση και στη συνοδευτική ανακοίνωση.

Η εργασία μέτρησης στα πλαίσια του Προγράμματος Δράσης για τη Μείωση του Διοικητικού Φόρτου στην ΕΕ (http://ec.europa.eu/enterprise/admin-burdens-reduction/action_program_en.htm), που χρησιμοποιεί το τυποποιημένο μοντέλο κόστους της ΕΕ, υπολογίζει το μέγιστο μεσοπρόθεσμο δυναμικό μείωσης με την άρση των εμποδίων του ΦΠΑ στην ηλεκτρονική τιμολόγηση σε έως και 18 δισ. ευρώ, σε περίπτωση ηλεκτρονικής αποστολής όλων των τιμολογίων. Μια πιο συντηρητική προσέγγιση στη διαφορά κόστους μεταξύ χάρτινων και ηλεκτρονικών τιμολογίων, λαμβάνοντας υπόψη τον αριθμό τιμολογίων ΦΠΑ που πρέπει να εκδίδονται και τον πραγματικό ρυθμό υιοθέτησης της ηλεκτρονικής τιμολόγησης στα κράτη μέλη όπου υπάρχει ήδη παρόμοια μεταχείριση μεταξύ χάρτινων και ηλεκτρονικών τιμολογίων, θα είχε ως αποτέλεσμα μια μικρότερη, αλλά εντούτοις πολύ σημαντική εξοικονόμηση για τις επιχειρήσεις.

ΝΟΜΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Σύνοψη των προτεινόμενων μέτρων

Τα προτεινόμενα μέτρα είναι η τροποποίηση της οδηγίας περί ΦΠΑ. Οι προτεινόμενες νομοθετικές αλλαγές περιλαμβάνουν τα ακόλουθα μέτρα.

Απαιτητό του φόρου για ενδοκοινοτικές παραδόσεις ή παροχές

Η παρούσα πρόταση συμπληρώνει την πρόταση της Επιτροπής (COM(2008) 147) για

τη συντόμευση του χρονικού πλαισίου σχετικά με τους ανακεφαλαιωτικούς πίνακες με την απλούστευση των κανόνων που αφορούν το απαιτητό του φόρου για ενδοκοινοτικές παραδόσεις ή παροχές. Ο στόχος είναι η καθιέρωση μίας μόνο ημερομηνίας κατά την οποία ο φόρος καθίσταται απαιτητός, δηλαδή της ημερομηνίας της γενεσιουργού αιτίας όπως καθορίζεται από τη χρονική στιγμή της παράδοσης ή παροχής. Με την απαίτηση έκδοσης του τιμολογίου το αργότερο μέχρι την 15η ημέρα του επόμενου μήνα μετά τη γενεσιουργό αιτία, το τιμολόγιο θα εξακολουθήσει να αποτελεί το κύριο έγγραφο που πιστοποιεί την ενδοκοινοτική παράδοση ή παροχή.

Επίσης, τροποποιείται η ημερομηνία απαιτητού του φόρου για ενδοκοινοτικές αποκτήσεις, ώστε να αντιστοιχεί στην ενδοκοινοτική παράδοση ή παροχή.

Δικαίωμα έκπτωσης

Έχουν προταθεί δύο μέτρα που αφορούν αλλαγές στους κανόνες για το δικαίωμα έκπτωσης.

Υποχρέωση κατοχής τιμολογίου για την έκπτωση

Η πρόταση προβλέπει ίσες απαιτήσεις έκδοσης τιμολογίου από τον προμηθευτή και κατοχής τιμολογίου από τον πελάτη για την άσκηση του δικαιώματος έκπτωσης. Οι ισχύοντες κανόνες οδηγούν σε ανισότητα, διότι σε ορισμένες περιπτώσεις, όπως στις συναλλαγές με αντιστροφή της επιβάρυνσης, ο πελάτης δεν υποχρεούται να κατέχει ένα έγκυρο τιμολόγιο ώστε να ασκήσει το δικαίωμα έκπτωσης. Ωστόσο, όπως στην προκειμένη περίπτωση, η πρόταση επιτρέπει στα κράτη μέλη να παραχωρούν δικαίωμα έκπτωσης, υπό την προϋπόθεση ότι υπάρχουν άλλα αποδεικτικά στοιχεία όταν δεν διατίθεται έγκυρο τιμολόγιο.

Λογιστική βάσει ταμειακών συναλλαγών

Ορισμένα κράτη μέλη έχουν άδεια για παρέκκλιση όσον αφορά το χρόνο άσκησης του δικαιώματος έκπτωσης για τους υποκείμενους στο φόρο που υποβάλλουν δήλωση ΦΠΑ σύμφωνα με ένα προαιρετικό καθεστώς λογιστικής βάσει ταμειακών συναλλαγών, το οποίο απλουστεύει την καταβολή φόρου από τις μικρές επιχειρήσεις. Αυτή η παρέκκλιση καθυστερεί το δικαίωμα έκπτωσης για τους υποκείμενους στο φόρο που υπόκεινται στο καθεστώς λογιστικής βάσει ταμειακών συναλλαγών μέχρι να γίνει η πληρωμή στους προμηθευτές τους, υπό την προϋπόθεση ότι έχουν τη δυνατότητα καθυστέρησης μέχρι τη λήψη της πληρωμής κατά τη χρονική στιγμή της οφειλής του φόρου.

Προτείνεται η επέκταση, σε όλα τα κράτη μέλη, αυτού του προαιρετικού μέτρου απλούστευσης της λογιστικής βάσει ταμειακών συναλλαγών. Το καθεστώς θα πρέπει να διατίθεται σε όλες τις μικροεπιχειρήσεις με ετήσιο κύκλο εργασιών που δεν υπερβαίνει τα 2 εκ. ευρώ όπως ορίζεται στη Σύσταση της Επιτροπής (2003/361/ΕΚ) σχετικά με τον ορισμό των μικροεπιχειρήσεων, των μικρών και των μεσαίων επιχειρήσεων.

Επιπλέον, εφόσον ο προμηθευτής αποδίδει τον ΦΠΑ μόνο με τη λήψη της πληρωμής, θα πρέπει να δοθεί η δυνατότητα στον παραλήπτη αυτών των παραδόσεων ή παροχών να απαιτεί, παρόλα αυτά, άμεσο δικαίωμα έκπτωσης. Η παρούσα πρόταση δημιουργεί μια νομική βάση για τα κράτη μέλη με σκοπό την περαιτέρω στήριξη των

επιχειρήσεων που εφαρμόζουν ένα σύστημα λογιστικής βάσει ταμειακών συναλλαγών.

Προτείνεται επίσης τροποποίηση στα στοιχεία που πρέπει να αναγράφονται σε ένα πλήρες τιμολόγιο ΦΠΑ, υποχρεώνοντας έτσι τον προμηθευτή να δηλώνει στο τιμολόγιο την ημερομηνία απαιτητού του φόρου. Σήμερα, χωρίς τη συγκεκριμένη απαίτηση, ο παραλήπτης, σε ορισμένες περιπτώσεις, δεν είναι σε θέση να γνωρίζει σε ποιο χρονικό σημείο μπορεί να ασκήσει το δικαίωμα έκπτωσης.

Έκδοση τιμολογίου

Κράτη μέλη όπου εφαρμόζονται οι κανόνες

Υφίσταται σήμερα κάποια σύγχυση όσον αφορά τα κράτη μέλη όπου εφαρμόζονται οι κανόνες τιμολόγησης. Μολονότι νοείται γενικώς ότι οι κανόνες τιμολόγησης εφαρμόζονται στα κράτη μέλη όπου ο φόρος είναι οφειλόμενος, αυτό δεν δηλώνεται ρητώς.

Το γεγονός αυτό προκαλεί ορισμένες δυσκολίες στις επιχειρήσεις. Ένας υποκείμενος στο φόρο ο οποίος πραγματοποιεί παραδόσεις ή παροχές των οποίων ο φόρος είναι οφειλόμενος σε άλλο κράτος μέλος θα πρέπει να πληροί τις προϋποθέσεις τιμολόγησης στο άλλο κράτος μέλος και οι συγκεκριμένοι κανόνες ενδέχεται να είναι διαφορετικοί στο κράτος μέλος όπου έχει την έδρα του.

Η πρόταση αποσκοπεί στην επίλυση του προβλήματος με τη δημιουργία ενός συνόλου εναρμονισμένων κανόνων για τα τιμολόγια μεταξύ επιχειρήσεων (B2B), με αποτέλεσμα ένας υποκείμενος στο φόρο που εκδίδει ένα τιμολόγιο από το κράτος μέλος όπου έχει αριθμό μητρώου ΦΠΑ να έχει ασφάλεια δικαίου ότι το τιμολόγιο είναι έγκυρο σε ολόκληρη την ΕΕ. Αυτό θα επιτρέψει επίσης την εφαρμογή των κανόνων στο κράτος μέλος του προμηθευτή, στηρίζοντας έτσι την ιδέα του Μηχανισμού «της Μιας και Μόνης Θυρίδας», που προβλέπει την παροχή της δυνατότητας στις επιχειρήσεις να εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις τους από το κράτος μέλος όπου έχουν την έδρα τους.

Συγκεκριμένα, η πρόταση αποσκοπεί στην εναρμόνιση των κανόνων τιμολόγησης στους τομείς όπου υπάρχει σήμερα διαφορετική μεταχείριση, δηλαδή τις απαλλασσόμενες παραδόσεις ή παροχές, τις προθεσμίες για την έκδοση τιμολογίων, τα περιοδικά τιμολόγια, την αυτοτιμολόγηση και την υπεργολαβική ανάθεση σε τρίτους.

Όσον αφορά τις παραδόσεις ή παροχές από Επιχειρήσεις σε Πελάτες (B2C) οι εφαρμοστέοι κανόνες θα εξακολουθήσουν να είναι αυτοί του τόπου επιβολής του φόρου αλλά με περισσότερη εναρμόνιση και διαφάνεια για τις επιχειρήσεις. Επιτρέποντας στα κράτη μέλη την επιλογή της απαίτησης τιμολογίων για τις παραδόσεις ή παροχές B2C, η οποία πρέπει να εφαρμόζεται εξίσου σε εγκατεστημένες και μη εγκατεστημένες επιχειρήσεις, περιορίζοντας ωστόσο αυτή την επιλογή μόνο στα απλουστευμένα τιμολόγια, η πρόταση επιχειρεί να εξισορροπήσει τις ανάγκες των κρατών μελών για έλεγχο των φόρων και την ανάγκη μείωσης του διοικητικού φόρτου.

Η διαφάνεια για τις επιχειρήσεις μπορεί να επιτευχθεί, εάν απαιτηθεί από τα κράτη μέλη να διαθέσουν σε έναν ιστότοπο λεπτομερείς πληροφορίες σχετικά με τους κανόνες τιμολόγησης για τις παραδόσεις ή παροχές B2C. Πράγματι, η πρόταση της Επιτροπής (COM(2004) 728 τελικό - άρθρο 34στ του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ.

1798/2003)) περιλαμβάνει ήδη τέτοια πρόβλεψη για το «μηχανισμό της μιας και μόνης θυρίδας», συνεπώς ο εγκεκριμένος «μηχανισμός της μιας μόνης θυρίδας για μικροεπιχειρήσεις» θα περιλαμβάνει παρεμφερείς απαιτήσεις.

Περιεχόμενα του τιμολογίου

Απαιτείται γενικά η έκδοση τιμολογίου για τους σκοπούς του ΦΠΑ, προκειμένου να δηλωθεί ο ΦΠΑ που θα πληρωθεί στο δημόσιο ταμείο και να επιτραπεί στον πελάτη να ασκήσει το δικαίωμα έκπτωσης. Η σημασία του τιμολογίου στις περιπτώσεις όπου υπάρχει η δυνατότητα άσκησης δικαιώματος έκπτωσης είναι σαφώς μεγαλύτερη από τις περιπτώσεις όπου οφείλεται μόνο ο ΦΠΑ από τον προμηθευτή.

Έχοντας αυτό υπόψη, η πρόταση αποσκοπεί στη δημιουργία ενός συστήματος τιμολόγησης δύο επιπέδων. Πρώτον, υπάρχει ένα πλήρες τιμολόγιο ΦΠΑ το οποίο είναι υποχρεωτικό τιμολόγιο που περιέχει εκτενείς πληροφορίες για τις παραδόσεις ή παροχές B2B όταν είναι πιθανό να ασκήσει ο πελάτης δικαίωμα έκπτωσης, όταν ο προμηθευτής έχει δικαίωμα έκπτωσης στο προηγούμενο στάδιο ή όταν πρόκειται για διασυνοριακή παράδοση ή παροχή. Δεύτερον, υπάρχει η επιλογή, ή σε ορισμένες περιπτώσεις η απαίτηση, για ένα απλουστευμένο τιμολόγιο.

Πλήρες τιμολόγιο ΦΠΑ

Αναφορικά με το πλήρες τιμολόγιο ΦΠΑ, διατηρούνται σε μεγάλο βαθμό οι ισχύουσες απαιτήσεις του άρθρου 226 της οδηγίας περί ΦΠΑ. Υπάρχουν τρεις αξιοσημείωτες αλλαγές.

Η πρώτη αλλαγή αφορά την απαίτηση να δηλώνει ο προμηθευτής στο τιμολόγιο τον αριθμό μητρώου ΦΠΑ του πελάτη. Έτσι παρέχεται μεγαλύτερη εγγύηση στη φορολογική αρχή ότι ο αριθμός ΦΠΑ του πελάτη είναι ίδιος με αυτόν που χρησιμοποιείται για την άσκηση του δικαιώματος έκπτωσης. Επίσης θέτει τέλος στη διάκριση μεταξύ εγχώριων τιμολογίων και των τιμολογίων που αφορούν την παράδοση ή παροχή σε έναν πελάτη σε ένα άλλο κράτος μέλος. Επιπλέον, θα βοηθήσει στην αποκλειστική αναγνώριση του πελάτη όταν, όπως θα ήταν σκόπιμο, γίνει ευρύτερα διαδεδομένη η διαβίβαση των τιμολογίων με ηλεκτρονικά μέσα.

Η δεύτερη αλλαγή είναι ότι αντικαθίσταται η ημερομηνία παράδοσης των αγαθών ή παροχής των υπηρεσιών από την ημερομηνία κατά την οποία ο φόρος καθίσταται απαιτητός. Με αυτόν τον τρόπο, ο παραλήπτης της παράδοσης ή παροχής γνωρίζει σε ποια χρονική περίοδο μπορεί να ασκήσει το δικαίωμα έκπτωσης.

Η τρίτη αλλαγή αφορά τις παραδόσεις ή παροχές με αντιστροφή της επιβάρυνσης. Σε αυτήν την περίπτωση, ο προμηθευτής, ο οποίος δεν είναι υπόχρεος πληρωμής του ΦΠΑ, μπορεί να παραλείψει από το πλήρες τιμολόγιο το ποσοστό ΦΠΑ και το πληρωτέο ποσό ΦΠΑ, όταν η παράδοση ή παροχή πραγματοποιείται σε ένα άλλο κράτος μέλος. Σε πολλές περιπτώσεις όπου ο πελάτης βρίσκεται σε ένα άλλο κράτος μέλος, ο προμηθευτής ενδεχομένως να μην είναι σε θέση να γνωρίζει το ποσοστό ΦΠΑ.

Απλουστευμένο τιμολόγιο ΦΠΑ

Τα κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα να απαιτήσουν από έναν υποκείμενο στο φόρο να

εκδίδει τιμολόγιο στην περίπτωση παραδόσεων ή παροχών B2C. Εντούτοις, σε αυτές τις περιπτώσεις, δεδομένου ότι δεν είναι πιθανό να υπάρξει έκπτωση ΦΠΑ, μπορεί να απαιτηθεί μόνο απλουστευμένο τιμολόγιο.

Όσον αφορά τις παραδόσεις ή παροχές B2B, μια επιχείρηση έχει την επιλογή να εκδώσει ένα απλουστευμένο τιμολόγιο για πιστωτικά σημειώματα και εγχώριες απαλλασσόμενες παραδόσεις ή παροχές που δεν επιτρέπουν στον προμηθευτή το δικαίωμα έκπτωσης στο προηγούμενο στάδιο. Επίσης, όταν το ποσό του τιμολογίου είναι μικρότερο από 200 ευρώ μπορεί να απαιτηθεί μόνο απλουστευμένο τιμολόγιο. Δεδομένου ότι το ποσό του ΦΠΑ που θα μπορούσε να εκπέσει είναι μικρό, ο απορρέων κίνδυνος για τους προϋπολογισμούς των κρατών μελών είναι ομοίως μικρός. Σε κάθε περίπτωση, τα κράτη μέλη, στην πλειονότητά τους, έχουν ήδη συμβουλευτεί την Επιτροπή ΦΠΑ για τη χρήση των απλουστευμένων τιμολογίων για πολύ μικρά ποσά.

Τα στοιχεία που απαιτούνται σε ένα απλουστευμένο τιμολόγιο είναι αυτά που αναφέρονται στο ισχύον άρθρο 238 της οδηγίας περί ΦΠΑ. Η μόνη προσθήκη είναι η απαίτηση συμπερίληψης της αξίας του είδους των παραδιδόμενων αγαθών ή των παρεχόμενων υπηρεσιών.

Ηλεκτρονική τιμολόγηση

Κάνοντας χρήση των διαφόρων επιλογών που τίθενται στη διάθεσή τους, τα κράτη μέλη έχουν εφαρμόσει τους κανόνες ηλεκτρονικής τιμολόγησης κατά πολύ διαφορετικό τρόπο. Το γεγονός αυτό έχει δημιουργήσει ένα μη εναρμονισμένο σύνολο κανόνων ηλεκτρονικής τιμολόγησης με τους οποίους δυσκολεύονται να συμμορφωθούν οι επιχειρήσεις, ιδίως όταν αποστέλλουν διασυνοριακά ηλεκτρονικά τιμολόγια.

Η πρόταση αποσκοπεί να θέσει τέλος στους όποιους νομικούς φραγμούς στην ηλεκτρονική τιμολόγηση που εμπεριέχει η οδηγία περί ΦΠΑ, προωθώντας την ίση μεταχείριση ενός διαβιβαζόμενου τιμολογίου, είτε είναι χάρτινο είτε ηλεκτρονικό. Συνεπώς, αφαιρούνται οι αναφορές στο γεγονός ότι το ηλεκτρονικό τιμολόγιο πρέπει να φέρει ηλεκτρονική προϋπογραφή ή να αποστέλλεται με ηλεκτρονική μεταβίβαση στοιχείων (EDI).

Ταυτόχρονα, είναι σημαντικό να αναπτυχθούν βέλτιστες πρακτικές ούτως ώστε τα πρότυπα, οι επιχειρηματικές απαιτήσεις και όλες οι νομικές απαιτήσεις να συγκλίνουν προς μια κοινή προσέγγιση. Υπό αυτήν την έννοια, η οδηγία περί ΦΠΑ μπορεί απλώς να συμβάλει στην άρση των εμποδίων που υπάρχουν σήμερα στη νομοθεσία περί ΦΠΑ και στο σημείο αυτό θα ήταν χρήσιμο το έργο της Ομάδας Εμπειρογνωμόνων για την ηλεκτρονική τιμολόγηση.

Αποθήκευση τιμολογίων

Η πρόταση ορίζει μια κοινή χρονική περίοδο 6 χρόνων στην ΕΕ για την αποθήκευση των τιμολογίων. Η περίοδος αυτή εξασφαλίζει ομοιομορφία στην ανταλλαγή τιμολογίων μεταξύ των κρατών μελών και ανταποκρίνεται εν γένει στις ισχύουσες περιόδους αποθήκευσης στα κράτη μέλη.

Με την παρούσα πρόταση ορίζεται πλέον σαφώς στη νομοθεσία το κράτος μέλος στο

οποίο εφαρμόζονται οι κανόνες. Στην περίπτωση του προμηθευτή, οι εφαρμοστέοι κανόνες είναι αυτοί του κράτους μέλους όπου ο προμηθευτής που πραγματοποιεί την παράδοση ή παροχή έχει αριθμό μητρώου ΦΠΑ. Στην περίπτωση του πελάτη, οι εφαρμοστέοι κανόνες είναι αυτοί του κράτους μέλους όπου ανήκει ο πελάτης.

Είναι επίσης σημαντικό ότι οι επιχειρήσεις θα έχουν τη δυνατότητα να μετατρέψουν τα χάρτινα τιμολόγια σε ηλεκτρονικά για τους σκοπούς της αποθήκευσης.

Νομική βάση

Άρθρο 93 της Συνθήκης ΕΚ.

Αρχή της επικουρικότητας

Η πρόταση εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Κοινότητας. Συνεπώς, δεν ισχύει η αρχή της επικουρικότητας.

Αρχή της αναλογικότητας

Η πρόταση συμμορφώνεται με την αρχή της αναλογικότητας για τους ακόλουθους λόγους.

Επιλέχθηκε η οδηγία ως το πιο κατάλληλο και απλό μέσο, δεδομένου ότι οι ισχύοντες κανόνες οι οποίοι πρόκειται να απλουστευθούν, να εκσυγχρονιστούν και να εναρμονιστούν διατυπώνονται σε οδηγία.

Τα μέτρα αποσκοπούν στη μείωση του φόρτου για τις επιχειρήσεις, στην παροχή βοήθειας στις ΜΜΕ και στη διευκόλυνση της χρήσης της ηλεκτρονικής τιμολόγησης και συνεπώς θα πρέπει να έχουν θετική συνολική επίπτωση στους οικονομικούς φορείς παρέχοντας ταυτόχρονα στα κράτη μέλη επαρκή μέσα για τον αποτελεσματικό και αποδοτικό έλεγχο των φόρων.

Επιλογή των μέσων

Προτεινόμενα μέσα: οδηγία.

Άλλα μέσα δεν θα ήταν κατάλληλα για τον ακόλουθο λόγο.

Το τροποποιούμενο νομικό μέσο είναι οδηγία και συνεπώς καμία άλλη νομοθετική πράξη δεν θα ήταν κατάλληλη.

ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Η πρόταση δεν έχει επιπτώσεις για τον προϋπολογισμό της Κοινότητας.

ΠΡΟΣΘΕΤΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Απλούστευση

Η πρόταση αποσκοπεί στην απλούστευση της νομοθεσίας και των διοικητικών διαδικασιών για τις δημόσιες αρχές (ΕΕ και εθνικές) και για τους ιδιωτικούς παράγοντες.

Η πρόταση αποσκοπεί στην άρση των νομικών φραγμών στην εσωτερική αγορά σε σχέση με τα τιμολόγια ΦΠΑ. Η παρούσα πρόταση συμβάλλει στη στρατηγική για την απλούστευση που δρομολόγησε η Επιτροπή τον Οκτώβριο του 2005 (COM(2005)535) με στόχο να βοηθήσει τις επιχειρήσεις να είναι πιο ανταγωνιστικές. Τα απλουστευμένα μέτρα καλύπτουν, κυρίως, την έκδοση τιμολογίου το οποίο έχει συνταχθεί στο πλαίσιο ενός συνόλου εναρμονισμένων κανόνων που ισχύουν σε ολόκληρη την ΕΕ, το απλουστευμένο τιμολόγιο στην περίπτωση των παραδόσεων ή παροχών B2C, την ίση μεταχείριση ηλεκτρονικών και χάρτινων τιμολογίων, μια κοινή χρονική περίοδο στην ΕΕ για την αποθήκευση των τιμολογίων καθώς και την απόσυρση της επιλογής των κρατών μελών να επιβάλουν όρους στα τιμολόγια αυτοτιμολόγησης.

Η πρόταση θα βελτιώσει την ποιότητα των δεδομένων που ανταλλάσσουν μεταξύ τους τα κράτη μέλη αναφορικά με τις ενδοκοινοτικές παραδόσεις αγαθών.

Η καθιέρωση εναρμονισμένων κανόνων σε επίπεδο ΕΕ παρέχει στις επιχειρήσεις την ασφάλεια δικαίου ότι ένα τιμολόγιο το οποίο είναι σύμμορφο με τους κανόνες σε ένα κράτος μέλος θα είναι σύμμορφο σε όλα τα κράτη μέλη. Σήμερα, οι επιχειρήσεις υποχρεούνται να συμμορφώνονται με έως και 27 διαφορετικούς κανόνες τιμολόγησης.

Πίνακας αντιστοιχίας

Τα κράτη μέλη υποχρεούνται να ανακοινώσουν στην Επιτροπή το κείμενο των εθνικών διατάξεων οι οποίες μεταφέρουν στο εσωτερικό δίκαιο την οδηγία, καθώς και έναν πίνακα αντιστοιχίας μεταξύ αυτών των διατάξεων και της προκείμενης οδηγίας.

2009/0009 (CNS)

Πρόταση

ΟΔΗΓΙΑΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την τροποποίηση της οδηγίας 2006/112/ΕΚ σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας όσον αφορά τους κανόνες τιμολόγησης

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 93,

την πρόταση της Επιτροπής[1],

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου[2],

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής[3],

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Η οδηγία του Συμβουλίου 2006/112/ΕΚ της 28ης Νοεμβρίου 2006 σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας[4] προβλέπει προϋποθέσεις και κανόνες όσον αφορά τα τιμολόγια φόρου προστιθέμενης αξίας, εφεξής «ΦΠΑ», με σκοπό τη διασφάλιση της σωστής λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς. Σύμφωνα με το άρθρο 237 της οδηγίας αυτής, η Επιτροπή υπέβαλε μια έκθεση με την οποία επισημαίνει, υπό το φως των τεχνολογικών εξελίξεων, ορισμένες δυσκολίες σε σχέση με την ηλεκτρονική τιμολόγηση και επισημαίνει, επίσης, ορισμένα άλλα σημεία όπου απαιτείται η απλούστευση των κανόνων ΦΠΑ με σκοπό τη βελτίωση της λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς.

(2) Δεδομένου ότι απαιτείται επαρκής τήρηση αρχείων ώστε να είναι σε θέση τα κράτη μέλη να ελέγχουν τα αγαθά που μετακινούνται προσωρινά από ένα κράτος μέλος σε ένα άλλο, θα πρέπει να διευκρινιστεί ότι η τήρηση αρχείων θα συμπεριλαμβάνει στοιχεία από εκτιμήσεις αγαθών που μετακινούνται προσωρινά μεταξύ των κρατών μελών. Επίσης, οι μεταφορές αγαθών σε ένα άλλο κράτος μέλος για λόγους εκτίμησης δεν θα πρέπει να θεωρείται παράδοση αγαθών για σκοπούς ΦΠΑ.

(3) Οι κανόνες που αφορούν το απαιτητό του ΦΠΑ σε ενδοκοινοτικές παραδόσεις αγαθών θα πρέπει να απλουστευθούν προκειμένου να διασφαλιστεί η ομοιομορφία των πληροφοριών που υποβάλλονται στους ανακεφαλαιωτικούς πίνακες και η έγκαιρη

---

1 ΕΕ C της , σ. .
2 ΕΕ C της , σ. .
3 ΕΕ C της , σ. .
4 ΕΕ L 347 της 11.12.2006, σ. 1.

ανταλλαγή πληροφοριών μέσω αυτών των πινάκων. Η παρέκκλιση στο άρθρο 67 παράγραφος 2 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ, βάσει της οποίας τα τιμολόγια μπορούν να δημιουργούν απαιτητό φόρου, πρέπει να αφαιρεθεί. Μόνο η χρονική στιγμή της παράδοσης θα πρέπει να επιφέρει το απαιτητό του ΦΠΑ. Επιπλέον, η συνεχής παράδοση αγαθών από ένα κράτος μέλος σε ένα άλλο επί χρονική περίοδο μεγαλύτερη του ημερολογιακού μήνα θα πρέπει να καθιστά το φόρο απαιτητό στο τέλος κάθε ημερολογιακού μήνα. Οι κανόνες που αφορούν το απαιτητό του ΦΠΑ σε ενδοκοινοτικές αποκτήσεις θα πρέπει να αλλάξουν ομοίως.

(4) Προκειμένου να βοηθήσουν τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις οι οποίες αντιμετωπίζουν δυσκολίες στην καταβολή του ΦΠΑ στην αρμόδια αρχή πριν να λάβουν την πληρωμή από τους πελάτες τους, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν την επιλογή να επιτρέπουν την απόδοση του ΦΠΑ με τη χρήση ενός καθεστώτος λογιστικής βάσει ταμειακών πληρωμών, το οποίο δίνει τη δυνατότητα στον προμηθευτή να πληρώσει το ΦΠΑ στην αρμόδια αρχή όταν λάβει την πληρωμή για μία παράδοση ή παροχή και το οποίο θεσπίζει το δικαίωμά του προς έκπτωση όταν πληρώνει για την παράδοση ή παροχή. Αυτό θα πρέπει να δώσει τη δυνατότητα στα κράτη μέλη να εισαγάγουν ένα προαιρετικό καθεστώς λογιστικής βάσει ταμειακών πληρωμών το οποίο δεν έχει αρνητική επίπτωση στις ταμειακές ροές σε σχέση με τις εισπράξεις ΦΠΑ.

(5) Ένα έγκυρο τιμολόγιο το οποίο έχει εκδοθεί σύμφωνα με την οδηγία 2006/112/ΕΚ αποτελεί σημαντικό έγγραφο για τον έλεγχο του ΦΠΑ, ιδίως όσον αφορά το δικαίωμα έκπτωσης. Αυτό ισχύει για όλες τις συναλλαγές ανεξαρτήτως του υπόχρεου πληρωμής του φόρου. Συνεπώς, πρέπει να εισαχθούν κανόνες οι οποίοι θα παρέχουν στα κράτη μέλη το δικαίωμα να απαιτούν έγκυρο τιμολόγιο ΦΠΑ σε όλες τις περιπτώσεις όπου υφίσταται δικαίωμα έκπτωσης.

(6) Προκειμένου να δοθεί στις επιχειρήσεις ασφάλεια δικαίου όσον αφορά τις υποχρεώσεις τιμολόγησης, θα πρέπει να δηλώνονται ρητώς τα κράτη μέλη στα οποία εφαρμόζονται οι κανόνες τιμολόγησης. Οι εφαρμοστέοι κανόνες θα πρέπει να είναι εκείνοι του κράτους μέλους στο οποίο ο υποκείμενος στο φόρο ο οποίος πραγματοποιεί την παράδοση ή παροχή έχει αριθμό μητρώου ΦΠΑ ή έχει την έδρα του.

(7) Προκειμένου να βοηθήσει περαιτέρω στη μείωση του φόρτου για τις επιχειρήσεις, η χρήση των απλουστευμένων τιμολογίων θα πρέπει να επεκταθεί σε τομείς όπου ο φορολογικός κίνδυνος είναι ελάχιστος, όπως τα πιστωτικά σημειώματα, οι παραδόσεις ή παροχές χαμηλής αξίας και ορισμένες απαλλασσόμενες παραδόσεις ή παροχές.

(8) Λαμβάνοντας υπόψη τους διαφορετικούς κανόνες τιμολόγησης των κρατών μελών όσον αφορά παραδόσεις ή παροχές σε μη υποκείμενους στο φόρο και την ανάγκη διατήρησης μέτρων για τον έλεγχο της απάτης, θα πρέπει να διατηρηθεί η επιλογή της απαίτησης τιμολόγησης των μη υποκείμενων στο φόρο από τους υποκείμενους στο φόρο. Εντούτοις, προκειμένου να επιτευχθεί ισορροπία μεταξύ αυτού και της ανάγκης για μείωση του φόρτου για τις επιχειρήσεις, θα πρέπει να απαιτείται μόνο ένα απλουστευμένο τιμολόγιο το οποίο περιέχει ένα ελάχιστο επίπεδο πληροφοριών.

(9) Με σκοπό την εναρμόνιση των κανόνων τιμολόγησης σε υποκείμενους στο φόρο ή σε μη υποκείμενα νομικά πρόσωπα, και προκειμένου να βελτιωθεί η λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, οι σχετικές επιλογές που διατίθενται στα κράτη μέλη θα πρέπει να

καταργηθούν ή να αντικατασταθούν από εναρμονισμένους κανόνες. Οι κανόνες αυτοί θα αφορούν τις απαλλασσόμενες παραδόσεις ή παροχές, την προθεσμία έκδοσης τιμολογίου, τα περιοδικά τιμολόγια, την αυτοτιμολόγηση και την υπεργολαβική ανάθεση σε τρίτους εκτός της Κοινότητας.

(10) Οι απαιτήσεις αναφορικά με τις πληροφορίες που θα παρέχονται στα τιμολόγια πρέπει να τροποποιηθούν με σκοπό τον καλύτερο έλεγχο των φόρων, την ίση μεταχείριση μεταξύ διασυνοριακών και εγχώριων παραδόσεων ή παροχών και την προώθηση της ηλεκτρονικής τιμολόγησης.

(11) Δεδομένου ότι η χρήση της ηλεκτρονικής τιμολόγησης μπορεί να βοηθήσει τις επιχειρήσεις να μειώσουν τα έξοδα και να είναι πιο ανταγωνιστικές, η ίση μεταχείριση χάρτινων και ηλεκτρονικών τιμολογίων είναι ουσιώδους σημασίας. Μια τεχνολογικά ουδέτερη προσέγγιση μπορεί να επιτευχθεί μόνο εάν διασφαλιστεί ότι δεν θα γίνονται διακρίσεις μεταξύ χάρτινων και ηλεκτρονικών τιμολογίων βάσει του περιεχομένου, του τρόπου έκδοσης ή αποθήκευσης.

(12) Δεδομένου ότι οι διαφορετικοί κανόνες των κρατών μελών αναφορικά με τη χρονική περίοδο κατά την οποία πρέπει να αποθηκεύονται τα τιμολόγια, το μέσο στο οποίο πρέπει να αποθηκεύονται και τον τόπο αποθήκευσης δημιουργούν σημαντικό φόρτο για τις επιχειρήσεις, θα πρέπει να καθιερωθεί μια κοινή περίοδος αποθήκευσης και να υπάρχει η δυνατότητα αποθήκευσης τιμολογίων σε ηλεκτρονική μορφή και αποθήκευσής τους εκτός του κράτους μέλους στο οποίο έχει την έδρα του ο υποκείμενος στο φόρο, εφόσον αυτά τα τιμολόγια μπορούν να είναι διαθέσιμα χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση. Πρέπει να προβλεφθεί επίσης ότι οι κανόνες οι οποίοι ισχύουν για την αποθήκευση τιμολογίων θα είναι αυτοί του κράτους μέλους στο οποίο έχει την έδρα του ο υποκείμενος στο φόρο.

(13) Απαιτούνται σαφείς κανόνες σχετικά με την πρόσβαση στα τιμολόγια από την αρμόδια αρχή για σκοπούς ελέγχου, ούτως ώστε, όταν ένας υποκείμενος στο φόρο αποθηκεύει ηλεκτρονικά τιμολόγια τα οποία έχει εκδώσει ή λάβει, το κράτος μέλος στο οποίο είναι οφειλόμενος ο φόρος να έχει πρόσβαση σε αυτά τα τιμολόγια.

(14) Δεδομένου ότι οι στόχοι των προς ανάληψη μέτρων σχετικά με την απλούστευση, τον εκσυγχρονισμό και την εναρμόνιση των κανόνων τιμολόγησης ΦΠΑ είναι αδύνατον να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη και δύνανται συνεπώς να επιτευχθούν καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα μπορεί να λάβει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας που διατυπώνεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο εν λόγω άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων αυτών.

(15) Η οδηγία 2006/112/ΕΚ θα πρέπει, επομένως, να τροποποιηθεί αναλόγως,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Τροποποιήσεις στην οδηγία 2006/112/ΕΚ

Η οδηγία 2006/112/ΕΚ τροποποιείται ως εξής:

(1) Στο άρθρο 17 παράγραφος 2, το σημείο (στ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«(στ) παροχή στον υποκείμενο στο φόρο μιας υπηρεσίας που έχει ως αντικείμενο εκτιμήσεις ή εργασίες που αφορούν αυτά τα αγαθά και οι οποίες εκτελούνται υλικώς στο κράτος μέλος άφιξης της αποστολής ή της μεταφοράς των αγαθών, υπό τον όρο ότι, μετά τις εκτιμήσεις ή τις εργασίες, τα αγαθά επιστρέφουν στον υποκείμενο στο φόρο στο κράτος μέλος από όπου απεστάλησαν ή μεταφέρθηκαν αρχικά»

(2) Στο άρθρο 64, η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Οι συνεχείς παραδόσεις αγαθών επί χρονική περίοδο μεγαλύτερη του ημερολογιακού μήνα, τα οποία αποστέλλονται ή μεταφέρονται σε ένα κράτος μέλος διαφορετικό από εκείνο από όπου ξεκινά η αποστολή ή μεταφορά τους και τα οποία παραδίδονται ή μεταφέρονται με απαλλαγή από το ΦΠΑ σε ένα άλλο κράτος μέλος από έναν υποκείμενο στο φόρο για τους σκοπούς της οικονομικής δραστηριότητάς του, σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται στο άρθρο 138, θεωρείται ότι ολοκληρώνονται κατά τη λήξη κάθε ημερολογιακού μήνα, εφόσον συνεχίζεται η παράδοση αγαθών.

Οι παροχές υπηρεσιών για τις οποίες ο ΦΠΑ οφείλεται από τον πελάτη κατ' εφαρμογή του άρθρου 196 και οι οποίες παρέχονται συνεχώς επί χρονική περίοδο μεγαλύτερη του έτους και δεν συνεπάγονται τμηματικές καταβολές έναντι λογαριασμού ή πληρωμές στη διάρκεια της περιόδου αυτής, θεωρείται ότι ολοκληρώνονται κατά τη λήξη κάθε ημερολογιακού μήνα, εφόσον συνεχίζεται η παροχή υπηρεσιών.

Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι, σε ορισμένες περιπτώσεις, πλην εκείνων που αναφέρονται στο πρώτο και το δεύτερο εδάφιο, οι παραδόσεις αγαθών και οι παροχές υπηρεσιών που πραγματοποιούνται συνεχώς επί μια χρονική περίοδο, θεωρείται ότι ολοκληρώνονται ανά διαστήματα τουλάχιστον ετήσιας διάρκειας.»

(3) Στο άρθρο 66, το σημείο (γ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«(γ) σε περίπτωση μη εκδόσεως ή καθυστερημένης εκδόσεως του τιμολογίου, το αργότερο την 15η ημέρα του επόμενου μήνα μετά την επέλευση της γενεσιουργού αιτίας.»

(4) Το άρθρο 67 διαγράφεται.

(5) Στο Κεφάλαιο 2 του Τίτλου VI, παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο 67α:

«Άρθρο 67α

Οι διατάξεις του άρθρου 64 παράγραφος 1, του τρίτου εδαφίου του άρθρου 64(2), του άρθρου 65 και του άρθρου 66 δεν εφαρμόζονται, σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται στο άρθρο 138, στην περίπτωση αποστολής ή μεταφοράς αγαθών σε ένα κράτος μέλος διαφορετικό από εκείνο στο οποίο ξεκινά η αποστολή ή μεταφορά των αγαθών, καθώς και παράδοσης ή μεταφοράς αγαθών με απαλλαγή από το ΦΠΑ

σε ένα άλλο κράτος μέλος από έναν υποκείμενο στο φόρο για τους σκοπούς της οικονομικής δραστηριότητάς του.»

(6) Στο άρθρο 68, η δεύτερη παράγραφος αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Η ενδοκοινοτική απόκτηση αγαθών θα θεωρείται ότι έχει πραγματοποιηθεί και ο ΦΠΑ θα καθίσταται απαιτητός, όταν η παράδοση παρεμφερών αγαθών γίνεται εντός του σχετικού κράτους μέλους.»

(7) Το άρθρο 69 διαγράφεται.

(8) Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο 167α:

«Άρθρο 167α

1. Εφόσον ο εκπεστέος φόρος καταστεί απαιτητός κατά τη λήψη της πληρωμής, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι το δικαίωμα έκπτωσης θα ασκείται κατά την παράδοση των αγαθών ή την παροχή των υπηρεσιών ή κατά την έκδοση του τιμολογίου.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν στο πλαίσιο ενός προαιρετικού καθεστώτος ότι οι υποκείμενοι στο φόρο οφείλουν, εφόσον πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις, να αναβάλουν την άσκηση του δικαιώματος έκπτωσης έως ότου καταβληθεί ο ΦΠΑ στον προμηθευτή:

(α) ο υποκείμενος στο φόρο αποδίδει το ΦΠΑ εκροών για τις παραδόσεις ή παροχές του, όταν έχει πράγματι λάβει τις πληρωμές από τους πελάτες του

(β) ο ετήσιος κύκλος εργασιών του υποκείμενου στο φόρο δεν υπερβαίνει τα 2.000.000 ευρώ.

Τα κράτη μέλη θα ενημερώσουν την Επιτροπή ΦΠΑ σχετικά με τα εθνικά νομοθετικά μέτρα που έχουν εκδοθεί κατ' εφαρμογή του πρώτου εδαφίου.»

(9) Το άρθρο 178 τροποποιείται ως εξής:

(α) Το σημείο (α) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«(α) για τους σκοπούς της έκπτωσης κατ' εφαρμογή του άρθρου 168(α), αναφορικά με την παράδοση αγαθών ή την παροχή υπηρεσιών, πρέπει να κατέχει ένα τιμολόγιο που να έχει εκδοθεί σύμφωνα με τις Ενότητες 3 έως 6 του Κεφαλαίου 3 του Τίτλου XI»

(β) Το σημείο (γ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«(γ) για τους σκοπούς της έκπτωσης κατ' εφαρμογή του άρθρου 168(γ), αναφορικά με την ενδοκοινοτική απόκτηση αγαθών, πρέπει να παραθέτει στη δήλωση ΦΠΑ η οποία προβλέπεται στο άρθρο 250 όλες τις απαιτούμενες πληροφορίες για το οφειλόμενο ποσό του ΦΠΑ το οποίο θα υπολογιστεί σε σχέση με τις ενδοκοινοτικές αποκτήσεις αγαθών και πρέπει να κατέχει ένα τιμολόγιο που να

έχει εκδοθεί σύμφωνα με τις Ενότητες 3, 4 και 5 του Κεφαλαίου 3 του Τίτλου XI»

(γ) Το σημείο (στ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«(στ) όταν απαιτείται να πληρώσει ΦΠΑ υπό την ιδιότητα του πελάτη κατ' εφαρμογή των άρθρων 194 έως 197 ή του άρθρου 199, πρέπει να κατέχει ένα τιμολόγιο που να έχει εκδοθεί σύμφωνα με τις Ενότητες 3 έως 6 του Κεφαλαίου 3 του Τίτλου XI και πρέπει να συμμορφώνεται με τις διατυπώσεις που θεσπίζει κάθε κράτος μέλος.»

(10) Το άρθρο 180 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 180

Τα κράτη μέλη μπορούν να εξουσιοδοτήσουν έναν υποκείμενο στο φόρο να πραγματοποιήσει μια έκπτωση την οποία δεν έχει κάνει σύμφωνα με τα άρθρα 178 και 179.

Τα κράτη μέλη καθορίζουν τους όρους και τους κανόνες βάσει των οποίων θα χορηγείται η σχετική εξουσιοδότηση.»

(11) Τα άρθρα 181 και 182 διαγράφονται.

(12) Στο άρθρο 197 παράγραφος 1, το σημείο (γ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«(γ) το τιμολόγιο το οποίο εκδίδεται από τον υποκείμενο στο φόρο ο οποίος δεν έχει έδρα στο κράτος μέλος του προσώπου στο οποίο παραδίδονται τα αγαθά, εκδίδεται σύμφωνα με τις Ενότητες 3, 4 και 5 του Κεφαλαίου 3.»

(13) Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο 218α:

«Άρθρο 218α

Τα κράτη μέλη δεν μπορούν να επιβάλουν στους υποκείμενους στο φόρο τυχόν υποχρεώσεις ή διατυπώσεις, πέραν όσων καθορίζονται στο παρόν Κεφάλαιο και στο Κεφάλαιο 4, σε σχέση με την έκδοση ή αποθήκευση τιμολογίων, ανεξαρτήτως εάν τα τιμολόγια αποστέλλονται ή διατίθενται με ηλεκτρονικά μέσα ή αποστέλλονται σε χαρτί.»

(14) Στην Ενότητα 3 του Κεφαλαίου 3 του Τίτλου XI, παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο 219α:

«Άρθρο 219α

1. Η έκδοση ενός τιμολογίου υπόκειται στους ισχύοντες κανόνες του κράτους μέλους όπου έχει χορηγηθεί ο αριθμός μητρώου ΦΠΑ στον ενδιαφερόμενο υποκείμενο στο φόρο, βάσει του οποίου πραγματοποίησε την παράδοση ή παροχή.

Εάν δεν υφίσταται τέτοιος αριθμός, εφαρμόζονται οι ισχύοντες κανόνες του κράτους μέλους όπου βρίσκεται η έδρα της οικονομικής δραστηριότητας ή η μόνιμη εγκατάσταση του προμηθευτή, από την οποία πραγματοποιείται η παράδοση ή παροχή, ελλείψει δε τούτων, ο τόπος της κατοικίας ή της συνήθους διαμονής του ή όπου έχει εγγραφεί άλλως για σκοπούς ΦΠΑ.

2. Εφόσον ένας πελάτης ο οποίος λαμβάνει αγαθά ή υπηρεσίες έχει την έδρα του σε ένα κράτος μέλος διαφορετικό από το κράτος μέλος από όπου έγινε η παράδοση ή παροχή και ο πελάτης είναι υπόχρεος πληρωμής του ΦΠΑ, η έκδοση τιμολογίου υπόκειται στους ισχύοντες κανόνες του κράτους μέλους όπου έχει χορηγηθεί ο αριθμός μητρώου ΦΠΑ βάσει του οποίου ο πελάτης έλαβε την παράδοση ή παροχή.»

(15) Το άρθρο 220 τροποποιείται ως εξής:

(α) Το σημείο (2) διαγράφεται

(β) Το σημείο (4) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«(4) τυχόν προκαταβολή που έλαβε πριν από τη διενέργεια ή ολοκλήρωση της παράδοσης των αγαθών που αναφέρεται στο σημείο (1)»

(16) Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο 220α:

«Άρθρο 220α

Τα κράτη μέλη επιτρέπουν στον υποκείμενο στο φόρο να εκδίδει απλουστευμένο τιμολόγιο σε οιαδήποτε από τις ακόλουθες περιπτώσεις:

(α) όταν το φορολογητέο ποσό της παράδοσης αγαθών ή της παροχής υπηρεσιών είναι μικρότερο από 200 ευρώ

(β) όταν το εκδοθέν τιμολόγιο έχει τη μορφή εγγράφου ή μηνύματος που θεωρείται τιμολόγιο κατ' εφαρμογή του άρθρου 219

(γ) όταν η παράδοση αγαθών ή η παροχή υπηρεσιών απαλλάσσεται από το ΦΠΑ χωρίς δικαίωμα έκπτωσης του φόρου αυτού που είχε καταβληθεί στο προηγούμενο στάδιο και ο υποκείμενος στο φόρο ο οποίος υποχρεούται σε έκδοση τιμολογίου έχει αριθμό μητρώου ΦΠΑ στο ίδιο κράτος μέλος που αποτελεί τον τόπο επιβολής του φόρου.

Το σημείο (γ) της πρώτης παραγράφου δεν ισχύει σε περίπτωση που η εν λόγω παράδοση αγαθών απαλλάσσεται επίσης δυνάμει του άρθρου 138.»

(17) Τα άρθρα 221, 222 και 223 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 221

Τα κράτη μέλη μπορούν να επιβάλουν στους υποκείμενους στο φόρο την υποχρέωση να εκδίδουν απλουστευμένο τιμολόγιο σε σχέση με την παράδοση αγαθών ή την παροχή υπηρεσιών εκτός όσων αναφέρονται στο άρθρο 220 εφόσον ο τόπος

παράδοσης των αγαθών ή παροχής των υπηρεσιών βρίσκεται εντός της επικράτειάς τους.

Άρθρο 222

Το τιμολόγιο πρέπει να εκδίδεται το αργότερο την 15η ημέρα του επόμενου μήνα μετά την επέλευση της γενεσιουργού αιτίας.

Άρθρο 223

Τα κράτη μέλη επιτρέπουν στον υποκείμενο στο φόρο να εκδίδει ένα περιοδικό τιμολόγιο όπου εκτίθενται λεπτομερώς διάφορες ξεχωριστές παραδόσεις αγαθών ή παροχές υπηρεσιών, υπό την προϋπόθεση ότι ο ΦΠΑ των παραδόσεων ή παροχών που αναφέρονται σε αυτό το περιοδικό τιμολόγιο καθίσταται απαιτητός στη διάρκεια του ίδιου ημερολογιακού μήνα.»

(18) Τα άρθρα 224 και 225 διαγράφονται.

(19) Το άρθρο 226 τροποποιείται ως εξής:

(α) Το σημείο (4) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«(4) ο αριθμός μητρώου ΦΠΑ του πελάτη όπως αναφέρεται στο άρθρο 214»

(β) Το σημείο (7) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«(7) η ημερομηνία κατά την οποία ο ΦΠΑ καθίσταται απαιτητός, εφόσον η ημερομηνία αυτή διαφέρει από την ημερομηνία έκδοσης του τιμολογίου, ή, εάν δεν είναι γνωστή η ημερομηνία κατά την οποία ο ΦΠΑ καθίσταται απαιτητός, αναφορά στην εν λόγω γενεσιουργό αιτία»

(γ) Παρεμβάλλεται το ακόλουθο σημείο (7α):

«(7α) εφόσον ο ΦΠΑ καθίσταται απαιτητός κατά τη λήψη της πληρωμής, η ημερομηνία παράδοσης των αγαθών ή παροχής των υπηρεσιών, εάν η ημερομηνία παράδοσης ή παροχής προηγείται της ημερομηνίας πληρωμής»

(δ) Παρεμβάλλεται το ακόλουθο σημείο (10α):

«(10α) εφόσον ο πελάτης ο οποίος λαμβάνει μια παράδοση ή παροχή εκδίδει το τιμολόγιο αντί του προμηθευτή, οι λέξεις «αυτοτιμολογούμενο τιμολόγιο»

(ε) Το σημείο (11) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«(11) σε περίπτωση εξαίρεσης, η αναφορά «ΕΧ»

(στ) Παρεμβάλλεται το ακόλουθο σημείο (11α):

«(11α) εφόσον ο πελάτης είναι υπόχρεος πληρωμής του ΦΠΑ, η αναφορά «RC»

(ζ) Το σημείο (13) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

"(13) σε περίπτωση εφαρμογής του συστήματος για το περιθώριο κέρδους των ταξιδιωτικών πρακτόρων, αναφορά στο άρθρο 306»

(η) Το σημείο (14) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«(14) σε περίπτωση εφαρμογής του ειδικού καθεστώτος στον τομέα των μεταχειρισμένων αντικειμένων, των αντικειμένων καλλιτεχνικής, συλλεκτικής ή αρχαιολογικής αξίας, αναφορά στα άρθρα 313, 326 ή 323 όπως ισχύουν»

(20) Παρεμβάλλονται τα ακόλουθα άρθρα 226α και 226β:

«Άρθρο 226α

Εφόσον το τιμολόγιο εκδίδεται από τον υποκείμενο στο φόρο ο οποίος πραγματοποιεί την παράδοση ή παροχή σε έναν πελάτη ο οποίος είναι υπόχρεος πληρωμής του ΦΠΑ, ο υποκείμενος στο φόρο μπορεί να παραλείψει τα στοιχεία που αναφέρονται στα σημεία (8), (9) και (10) του άρθρου 226 και να δηλώσει, αντ' αυτών, την αξία των προκείμενων αγαθών ή υπηρεσιών, αναφέροντας την ποσότητα ή έκταση και το είδος των παραδιδόμενων αγαθών ή των παρεχόμενων υπηρεσιών.

Άρθρο 226β

Μόνο τα ακόλουθα στοιχεία απαιτούνται στα απλουστευμένα τιμολόγια που εκδίδονται δυνάμει των άρθρων 220α και 221:

(α) η ημερομηνία έκδοσης

(β) προσδιορισμός του υποκείμενου στο φόρο ο οποίος κάνει την παράδοση ή παροχή

(γ) προσδιορισμός του είδους των παραδιδόμενων αγαθών ή των παρεχόμενων υπηρεσιών και της αξίας τους

(δ) το ποσό ΦΠΑ προς πληρωμή ή πίστωση, ή οι απαιτούμενες πληροφορίες για τον υπολογισμό του.»

(21) Τα άρθρα 227 και 228 διαγράφονται.

(22) Το άρθρο 230 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 230

Τα ποσά τα οποία αναγράφονται στο τιμολόγιο μπορούν να εκφράζονται σε οιοδήποτε νόμισμα, υπό την προϋπόθεση ότι το ποσό του ΦΠΑ προς πληρωμή ή πίστωση εκφράζεται στο εθνικό νόμισμα του κράτους μέλους στο οποίο πραγματοποιείται η παράδοση των αγαθών ή η παροχή των υπηρεσιών, με χρήση της ισοτιμίας συναλλάγματος που δημοσιεύεται από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα την ημέρα κατά την οποία ο φόρος καθίσταται απαιτητός, ή, εάν δεν υφίσταται δημοσίευση εκείνη την ημέρα, την προηγούμενη ημέρα δημοσίευσης.»

(23) Το άρθρο 231 διαγράφεται.

(24) Το άρθρο 232 τροποποιείται ως εξής:

«Άρθρο 232

Τα εκδοθέντα τιμολόγια δυνάμει της Ενότητας 2 μπορούν να αποστέλλονται σε χαρτί ή να αποστέλλονται ή να διατίθενται με ηλεκτρονικά μέσα.»

(25) Τα άρθρα 233, 234, 235 και 237 διαγράφονται.

(26) Το άρθρο 238 τροποποιείται ως εξής:

(α) Η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Κατόπιν διαβούλευσης με την Επιτροπή ΦΠΑ, τα κράτη μέλη μπορούν, σύμφωνα με τους όρους που θα επιβάλουν, να προβλέπουν ότι στις ακόλουθες περιπτώσεις χρειάζεται η καταγραφή στα τιμολόγια μόνο των πληροφοριών που απαιτούνται βάσει του άρθρου 226β αναφορικά με την παράδοση αγαθών ή την παροχή υπηρεσιών στην επικράτειά τους:

(α) εφόσον το ποσό του τιμολογίου είναι άνω των 200 ευρώ αλλά όχι μεγαλύτερο από 400 ευρώ

(β) εφόσον η εμπορική ή διοικητική πρακτική στο σχετικό επιχειρηματικό τομέα ή οι τεχνικοί όροι βάσει των οποίων εκδίδονται τα τιμολόγια καθιστούν ιδιαίτερα δύσκολη τη συμμόρφωση με όλες τις υποχρεώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 226.»

(β) Η παράγραφος 2 διαγράφεται

(γ) Η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Οι απλουστευμένες ρυθμίσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 1 δεν εφαρμόζονται στην περίπτωση έκδοσης τιμολογίων δυνάμει του σημείου (3) του άρθρου 220 ή όταν η φορολογητέα παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών διενεργείται από έναν υποκείμενο στο φόρο ο οποίος δεν έχει έδρα στο κράτος μέλος όπου είναι οφειλόμενος ο ΦΠΑ και ο υπόχρεος πληρωμής του ΦΠΑ είναι το πρόσωπο στο οποίο παραδίδονται τα αγαθά ή παρέχονται οι υπηρεσίες.»

(27) Τα άρθρα 239 και 240 διαγράφονται.

(28) Το άρθρο 243 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«*Άρθρο 243*

1. Κάθε υποκείμενος στο φόρο τηρεί αρχείο των αγαθών που αποστέλλονται ή μεταφέρονται, από τον ίδιο ή για λογαριασμό του, σε έναν προορισμό εκτός της επικράτειας του κράτους μέλους αναχώρησης αλλά εντός της Κοινότητας για τους σκοπούς συναλλαγών που αφορούν εκτιμήσεις των αγαθών αυτών ή εργασία επί

αυτών ή την προσωρινή χρήση τους όπως αναφέρεται στα σημεία (στ), (ζ) και (η) του άρθρου 17 παράγραφος 2.

2. Κάθε υποκείμενος στο φόρο τηρεί λογιστικά βιβλία επαρκώς λεπτομερή ώστε να καθίσταται δυνατός ο προσδιορισμός των αγαθών που αποστέλλονται σε αυτόν από ένα άλλο κράτος μέλος, από ή για λογαριασμό ενός υποκείμενου στο φόρο ο οποίος έχει αριθμό μητρώου ΦΠΑ σε αυτό το άλλο κράτος μέλος, και χρησιμοποιούνται για υπηρεσίες που αφορούν εκτιμήσεις των αγαθών αυτών ή εργασία επί των αγαθών αυτών.»

(29) Το άρθρο 244 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 244

Κάθε υποκείμενος στο φόρο ο οποίος υποχρεούται να διασφαλίσει την έκδοση τιμολογίου από τον ίδιο ή από τον πελάτη του ή, στο όνομά του και για λογαριασμό του, από έναν τρίτο διασφαλίζει την αποθήκευση αντιγράφων αυτών των τιμολογίων.

Κάθε υποκείμενος στο φόρο ο οποίος λαμβάνει ένα τιμολόγιο διασφαλίζει την αποθήκευση του τιμολογίου.

Η αποθήκευση τιμολογίων υπόκειται στους ισχύοντες όρους του κράτους μέλους όπου ο υποκείμενος στο φόρο έχει την έδρα της οικονομικής δραστηριότητάς του ή μια μόνιμη εγκατάσταση, από ή για την οποία πραγματοποιείται η παράδοση ή παροχή, ελλείψει δε τούτων, ο τόπος της κατοικίας ή της συνήθους διαμονής του ή όπου έχει εγγραφεί άλλως για σκοπούς ΦΠΑ.»

(30) Στο άρθρο 245 παράγραφος 2, το δεύτερο εδάφιο διαγράφεται.

(31) Στο άρθρο 246, η δεύτερη παράγραφος διαγράφεται.

(32) Το άρθρο 247 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 247

Ο υποκείμενος στο φόρο διασφαλίζει την αποθήκευση τιμολογίων για μια περίοδο έξι ετών.»

(33) Το άρθρο 248 διαγράφεται.

(34) Στην Ενότητα 3 του Κεφαλαίου 4 του Τίτλου XI, παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο 248α:

«Άρθρο 248α

Για σκοπούς ελέγχου, τα κράτη μέλη στα οποία είναι οφειλόμενος ο φόρος μπορούν να απαιτούν τη μετάφραση συγκεκριμένων τιμολογίων στις επίσημες γλώσσες τους.»

(35) Το άρθρο 249 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 249

Για σκοπούς ελέγχου, στην περίπτωση που ένας υποκείμενος στο φόρο αποθηκεύει, με ηλεκτρονικά μέσα τα οποία εγγυώνται επιγραμμική (on-line) πρόσβαση στα σχετικά δεδομένα, τιμολόγια τα οποία εκδίδει ή λαμβάνει, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους όπου έχει την έδρα του και, εφόσον ο ΦΠΑ είναι οφειλόμενος σε ένα άλλο κράτος μέλος, οι αρμόδιες αρχές εκείνου του κράτους μέλους θα έχουν δικαίωμα πρόσβασης, λήψης και χρήσης αυτών των τιμολογίων.»

(36) Στο άρθρο 272(1), το δεύτερο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Τα κράτη μέλη δεν μπορούν να απαλλάσσουν τους υποκείμενους στο φόρο που αναφέρονται στο σημείο (β) του πρώτου εδαφίου από τις υποχρεώσεις τιμολόγησης οι οποίες διατυπώνονται στις Ενότητες 3 έως 6 του Κεφαλαίου 3 και στην Ενότητα 3 του Κεφαλαίου 4.»

Άρθρο 2

Μεταφορά σε εθνικό επίπεδο

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν και δημοσιεύουν, μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2012 το αργότερο, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία. Ανακοινώνουν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω διατάξεων καθώς και πίνακα αντιστοιχίας μεταξύ των εν λόγω διατάξεων και των διατάξεων της παρούσας οδηγίας.

   Εφαρμόζουν τις διατάξεις αυτές από την 1η Ιανουαρίου 2013.

   Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, περιέχουν παραπομπή στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια παραπομπή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομερείς διατάξεις για την παραπομπή αυτήν καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή το κείμενο των κύριων διατάξεων εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 3

Έναρξη Ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 4

Παραλήπτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες,

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος